

רבדי עומק המוצפנים בתורה (חומש)

פשט. ממקרא התורה כפשוטה יובן מה שרש"י עליו השלום ואחרים פירשו את התורה על פי הפשטף כלומר הבנת המלים כפשוטם וכמשמעם ללא היקש וללא לימוד דבר מתוך דבר, כגון; סיפור הבריאה ומהלכה בששת הימים עד היום השביעי בו "שבת וינפש"

רמז. מציאת עובדות באותו עניין או בעניין דומה שניתן להקיש מהן ולמצוא בהן מכנה משותף, שיש בו משום לימוד דבר מתוך דבר. כגון; גילוי הצפנות של מקבץ הצמחים, מקבץ בעלי החיים בפרשת גן עדן בפרשת בראשית, וכן גילוי הצפנות אין סוף ביחס לאישים וביחס למאורעות שיקרו לעתיד לבוא.

דרש. מציאת המכנה המשותף של הצפנות והסקת מסקנות ביחס למציאות וביחס לאמיתות הנובעות מהן. הצפנות מלמדות על תכנון ושליטה מוקפדים ומדוייקים בכל אות ואות בחומש, בבחינת מלאכת מחשבת דבר דבור על אופניו. אין כל מקום למקריות בניסוחה של כל אות, מיקומה והקשרה הספציפי והכללי. לכל אות ולכל הצפנה יש תכלית בהקשר הכללי של קיום היקום והתנהלותו.

סוד. חידת התכלית, שבכל פרט מפרטי היקום והתכלית של קורות היקום המקומיים והכלל עולמיים היא, איפוא, סוד שמעבר לשכלו ובינתו של בן אנוש. כל שביכולת השכל האנושי לעשות, אם על פי השכל הישר, ואם על פי תורות המדע המתפתחות מעת לעת, הוא לגלות את הרמזים שבהצפנות העובדתיות האין סופיות שבתורה ולנסות להקיש היקשים ולהגיע למסקנות אלה ואחרות, אך זאת לדעת, כי אלה תהיינה מסקנות סובייקטיביות, ולא מן הנמנע שאובייקטיבית מסקנות אלה יכולות להיות שגויות בתכלית.

מורם מן האמור לעיל, כי מדעי הטבע הקיימים ואלה שיתגלו בעתיד, לעולם אמיתותם תהא כפופה לסודות היקום והמהלכים של היקום שנקבעו על ידי בורא עולם. אין לוא תהיה לעולם יכולת למדעי הטבע להפריך, או לשנות אתמהלך היקום ואת תכליות קיומו מאלה שעולה במחשבתו של בורא עולם.

עברנו, איפוא, בנתיבי "הפרדס" עד שהגענו לסוד, שרק בורא עולם, על פי מחשבה שעולה מלפניו, מגלה למי מברואיו הנבחרים, כגון; "הנביאים", את הסודות שברצונו לגלות למי מהם ואימתי

בראשית פרשת נח פרק ז פסוק כד, פרק ח פסוקים א - יג

(כד) ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום (א) ויזכר אלהים את־נח ואת כל החיה ואת־כל־הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על־הארץ וישבו המים: (ב) ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מרהשמים: (ג) וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום: (ד) ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה־עשר יום לחדש על הרי אררט: (ה) והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים: (ו) ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את־חלון התבה אשר עשה: (ז) וישלח את־הערב ויצא ושוב עד־יבשת המים מעל הארץ: (ח) וישלח את־היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה: (ט) ולא־מצאה היונה מנוח לכף־רגלה ותשב אליו אל־התבה כי־מים על־פני כל־הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל־התבה: (י) ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את־היונה מרהתבה: (יא) ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה־זית טרף בפיה וידע נח כי־קלו המים מעל הארץ: (יב) ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את־היונה ולא יספה שוב־אליו עוד: (יג) ויהי באחת ושש־מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את־מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה:

ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©

בראשית פרשת נח פרק ז פסוק כד, פרק ח פסוקים א - יג

ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום (א) ויזכר אלהים את־נח ואת כל החיה ואת־כל־הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על־הארץ וישבו המים: (ב) ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מרהשמים: (ג) וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום: (ד) ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה־עשר יום לחדש על הרי אררט: (ה) והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים: (ו) ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את־חלון התבה אשר עשה: (ז) וישלח את־הערב ויצא ושוב עד־יבשת המים מעל הארץ: (ח) וישלח את־היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה: (ט) ולא־מצאה היונה מנוח לכף־רגלה ותשב אליו אל־התבה כי־מים על־פני כל־הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל־התבה: (י) ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את־היונה מרהתבה: (יא) ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה־זית טרף בפיה וידע נח כי־קלו המים מעל הארץ: (יב) ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את־היונה ולא יספה שוב־אליו עוד: (יג) ויהי באחת ושש־מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את־מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה:

רשבי	96
רבי	68
שמעון	82
שרה	30
עקיבא	28
בר	7
יוחאי	32
50	

שמות פרשת בא פרק יא פסוק ט – י - פרק יב פסוק א - יג

(ט) ויאמר יקוק אלמשה לאישמע אליכם פרעה למען רבות מוצתי בארץ מצרים: (י) ומשה ואהרן עשו את כל המסות האלה לפני פרעה ויחזק יקוק את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו: פ (א) ויאמר יקוק אלמשה ואליהרן בארץ מצרים לאמר: (ב) החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: (ג) דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית: (ד) ואם ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במקסת נפשות איש לפי אכלו תכסו עליה: (ה) שה תמים זכר ברשנה יהיה לכם מרהבשים ומרהעזים תקחו: (ו) והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: (ז) ולקחו מרהדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אותו בהם: (ח) ואכלו את הבשר בלילה הזה צליאש ומצות על מררים יאכלהו: (ט) אל תאכלו ממנו לא ובשל מבשל במים כי אם צליאש ראשו על כרעיו ועל קרבו: (י) ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו: (יא) וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים געליכם בגדליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזו פסח הוא ליקוק: (יב) ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והפיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יקוק: (יג) והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהפתי בארץ מצרים:

ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©

שמות פרשת בא פרק יא פסוק ט – י - פרק יב פסוק א - יג

(ט) ויאמר יקוק אל **מ**שה לאישמע אליכם פרעה למען **ר**בות **מו**צתי **ב**ארץ **מ**צרים: (י) ומשה ואהרן עשו את כל המסות האלה לפני פרעה ויחזק יקוק את **לב פרעה** ולא שלח את **בני ישראל** מארצו: פ (א) ויאמר יקוק אלמשה ואליהרן בארץ מצרים לאמר: (ב) החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: (ג) דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית: (ד) ואם ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במקסת נפשות איש לפי אכלו תכסו עליה: (ה) שה תמים זכר ברשנה יהיה לכם מרהבשים ומרהעזים תקחו: (ו) והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: (ז) ולקחו מרהדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אותו בהם: (ח) ואכלו את הבשר בלילה הזה צליאש ומצות על מררים יאכלהו: (ט) אל תאכלו ממנו לא ובשל מבשל במים כי אם צליאש ראשו על כרעיו ועל קרבו: (י) ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו: (יא) וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים געליכם בגדליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזו פסח הוא ליקוק: (יב) ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והפיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יקוק: (יג) והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהפתי בארץ מצרים:

הצפנת אישים ומאורעות בתורה

הרמב"ם - רבי משה בן מימון

נולד בשנת ד'תתצ"ה (1135) [2,447 שנה ממתן תורה] בעיר קורדובה שבספרד לאביו רבי מיימון, שהיה דיין בקורדובה. הוא נפטר במצרים בכ' טבת ד'תתקס"ה (1204)

בין שאר היצירות מפרי מוזקרו ועטו, ידועה היצירה בשם: "משנה תורה" שבה הרמב"ם מפרט את תרי"ג מצוות התורה [רמז מצוות עשה ושסה מצוות לא תעשה]

הפלא המופלא הוא שכבר בתורה שניתנה למשה מסיני בשנת 2448 לבריאת העולם, 1,312 שנים לפני הספירה [קיימת בתורה הצפנה של הרמב"ם והעובדה שהוא יכתוב את "משנה התורה", בו יפרט את תרי"ג המצוות והעובדה שיהיה רופא לשליט מצרים

ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©

שמות פרשת בא פרק יא פסוק ט - י - פרק יב פסוק א - יג

(ט) ויאמר יקוק אל משה לאישמע אליכם פרעה למען רבותי מופתי

בא מצרים: (י) ומשה ואהרן עשו ואת כל המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יקוק את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו: פ (א) ויאמר יקוק אל משה ואלאהרן בארץ מצרים לאמר: (ב) החדש הזה לכם ראש חדש

השם: "רמב"ם" מופיע בראשי תיבות בפסוק ט

ארץ: "מצרים" מופיעה בפסוק ט

"לב פרעה" המופיע בפסוק י טופל ע"י הרמב"ם

המרוזק בין "משנה" ל- "תורה" הוא בדיוור תרי"ג = 613

המילה: "משנה" מופיעה בדילוג מדוייק של 50 אותיות

המילה: "תורה" מופיעה בדילוג מדוייק של 50 אותיות

אתי היום ופסחתי עלכם ולא יהיה בכך נגף למשחית בהלתי בארץ מצרים:

פיתחו לי שער צדק אבוא בם אודה יי

תודה על הקשבה

ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©